

متن پرسش

سلام: ۱. برخی اهل سنت میگویند خدا در روی عرش مستقره و مکانش در آسمانهاست. آیا این کفر به حساب میاد یا گناه به حساب میاد یا ایرادی نداره؟ ۲. خود من خدا رو موجودی کامل میدونم که کران تا کران هستی همه جا حضور واقعی داره یعنی در دل سنگ هست در کرات و کهکشانها هست در وجود همه چیز هست آیا این عقیده من مکان دار کردن خدا و کفر حساب میشه؟ (کفر بودن یا نبودن این عقیده رو خواهشمندم جواب بدین حتما) یا فقط گناهه؟ چون میگویند مکان داری از خصوصیات جسمه و ماده ولی من قبول ندارم تقسیم بندی موجودات به مجرد و ماده رو. به نظرم موجودی که میگویم ماده هست هم یک نوع ظهور خداست. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. این موارد عموماً تحت عنوان شرک خفی نام برده می‌شود که از نظر فقهی، نه گناه است و نه کفر. آری! حضور خداوند بدون آن که ماده باشد، در همه عالم حاضر است مانند نفس ناطقه در بدن. در این رابطه خوب است به مباحث «معرفت نفس» و «برهان صدیقین» رجوع شود و احساس حضوری که نسبت به حضرت رب العالمین برای انسان پیش می‌آید که فرمود: «وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ» که او و فرشتگانش حتی از رگ گردن به ما نزدیک‌ترند و کافی است به خود آییم و بیابیم «یار نزدیک‌تر از من به من است». موفق باشید